

да критикѣвамъ Болгарская Литтература,
коя днесъ са възражда, но съсъ мысолъ
да и подадемъ рѣкъ, като маломъ дѣ-
тенцѣ, кое едва зачева да стане на ноги;
но оше са каати въ грамматическое и пра-
вописателное незнаніе.

На послѣдокъ тѣрѣмъ тѣка една
малка Болгарска пѣсенъ отъ онѣзи, кои
ми донрати Г. Стояновичъ чрезъ Г. А-
прилова и Палазубова :

НА СВАДБА.

Вода тече, вода тече по бѣло каманъи
По бѣло каманъи.
Чи кой тече, чи кой тече, водѣ да нален
Водѣ да нален.
Стана тече, Стана тече водѣ да нален.
Водѣ да нален.
Чи комъ ѿ, чи комъ ѿ на дигень заноса
На дигень заноса.
Стоянъ ѿ, Стоянъ ѿ на дигень заноса
На дигень заноса.